

[Dræbye]

Det er så en grundighed af den karakter, at stiller man ti spørgsmål af samme karakter og får det samme svar ti gange, så synes man, man har været grundig, ud fra filosofien om, at stiller man det nu tyve gange og får tyve svar af samme karakter, har man været endnu mere grundig. Jeg er ikke helt sikker på, at det kan falde ind under normal forståelse af, hvad der er et grundigt udvalgsarbejde.

Endelig appellerede fru Kirsten Jacobsen i sine bemærkninger her for et øjeblik siden til det radikale venstre i forhold til loven. Vi har ved både første og anden behandling gjort opmærksom på, at det, der er hovedproblemet, er, at vi ikke har kunnet administrere hverken denne lov eller andre boligpolitiske love i fuld overensstemmelse med vores boligpolitiske mål. Det, der nu må komme til, er en langsigtet boligpolitik, hvor man løser de fundamentale økonomiske og skattemæssige problemer omkring boligen, sådan at man også får mulighed for at tilbyde ejerboliger i lejligheder. Det er bestemt også vores boligpolitiske mål, men det andet må komme først.

Formanden:

Jeg skal for ikke at starte en lang diskussion om det vigtige proceduremæssige spørgsmål, hr. Dræbye rejste, sige, at der er en lang tradition for, at sådanne love ikke bliver underskrevet, før de tre dage er passeret, så man kan overholde både grundlovens § 72 og forretningsordenens § 15, stk. 5.

Brusvang (CD):

På centrum-demokraternes folketingsgruppes vegne har jeg her i sidste runde følgende bemærkninger:

Udgangspunktet for CD er dette, at vi er imod denne lovgivning. Vi finder, at dens sigte er forkert. Vi finder tværtimod, at der ved muligheden for udstykning i ejerlejligheder sker den spredning af ejendomsretten, som også regeringen på andre felter går så stærkt ind for.

Det næste, der er vort udgangspunkt, er, at vi i hvert fald ikke kan forstå, at denne lov skal behandles i denne sammenhæng, da vi ikke kan se forbindelsen med den økonomiske krisepåtegning, som regeringen i øvrigt har lagt frem. Vi må imidlertid se i øjnene, at

regeringen kan skaffe sig et flertal for denne lov, og derfor må vor næste opgave – når vi ikke kan hindre en urimelig lovs vedtagelse – blive at forsøge på at gøre overgangsbestemmelserne så fornuftige og rimelige som muligt.

De spørgsmål, der er stillet til regeringen under udvalgsbehandlingen, har vist, at regeringen ikke hundrede procent kan afvise, at der, hvis denne lov bliver vedtaget, vil være ejere i dette land, hvis rettigheder bliver krænket efter bestemmelsen i grundlovens § 73, stk. 1. Det har regeringen ikke på overbevisende måde kunnet afvise. Regeringen har heller ikke indtil nu kunnet stille sådanne ændringsforslag, at vi med sikkerhed kunne konstatere, at krænkelserne ikke fandt sted. Derfor er der for os, der vil tilstræbe den størst mulige balance og rimelighed i forbindelse med lovens ikrafttræden, ikke andet at gøre end at gøre brug af den særlige procedure, der er foreskrevet i grundlovens § 73, stk. 2, hvorefter $\frac{1}{3}$ af folketingets medlemmer inden for en frist af 3 søgnedage kan begære lovens ikrafttrædelse udsat til efter nyvalg.

Jeg har selvfølgelig mærket mig, at det straks er blevet mødt med voldsom protest fra regeringens side. Man kan åbenbart se i regeringen, at det ikke er et helt irrelevant synspunkt og en irrelevant argumentation, og derfor forsøger man at klandre standpunktet ved at hævde, at dette blot er et parlamentarisk drilleri. Det har vi hos centrum-demokraterne ikke villet lade sidde på os. Vi har derfor her forud for tredje behandling henvendt os til regeringen og spurgt, om den var interesseret i en forhandling med det indhold, at nok blev underskrifterne indsamlet, men at der ikke i første omgang blev gjort brug af dem, og at man brugte tiden til ved en udsættelse af forhandlingen at finde frem til sådanne bestemmelser, at det med bare nogenlunde sikkerhed kunne siges, at der ikke skulle være tilfælde tilbage, hverken 13.000 eller 2.000, hvor rettighederne blev krænket efter stk. 1 i § 73.

Vi har foretaget dette skridt for klart over for offentligheden at dokumentere, at vi ikke springer ud og bruger en hvilken som helst paragraf som et drilleri mod regeringen, når den kommer med sin lovgivning, men at vi virkelig ønsker at få afvejet, om ikke den politiske mening, regeringen har, og som alt-